ΒΡΥΣΙΚΑ, Παλιά ήθη και έθιμα

Μεγάλη αγωνία μαζί και στεναχώρια καταλάμβανε τους συγγενείς της νύφης και του γαμπρού όταν αργούσε η νύφη να μείνει έγκυος, να αγκαστρωθεί. Μόλις διαπίστωναν τα σημάδια εγκυμοσύνης χαρά μεγάλη και ευτυχία γέμιζε την σκέψη τους και την ψυχή τους. Στις συζητήσεις μεταξύ των συγγενών άκουγες να λένε με το πρόσωπο τους να φεγγοβολά ευτυχισμένο και χαμογελαστό. “ Άντι συμπιθέρα, τόδειξι πάππου Θιός του σμάδι, νυφούδαμπιλέντσι , μι τνιώρα την καλή.”

Ο μεγάλος βάσανος που τους ταλαιπωρούσε, έφευγε, ησύχαζαν, ηρεμούσαν γιατί η ντροπή ήταν πάρα-πολύ μεγάλη αν δεν “αγκαστρώνουνταν” η νύφη και ήταν στείρα, “κ΄σίρα” όπως έλεγαν. Όταν περνούσε ο καιρός και δεν φαίνονταν σημάδια εγκυμοσύνης κατέφευγαν σε γητέματα, μαγγανείες και πρακτικές γιατρειές . Ένα από τα μεγαλύτερα γιατροσόφια που έκανε η μία και μοναδική μπάμπω μαμή και γητεύτρα στην οποία προσέφευγαν ήταν το παρακάτω:
Έπαιρνε μια οκά μαλλί προβατίνας αζεμάτιστο και “ανέγριστο” ,όπως ήταν μετά το κούρεμα, το έβραζε σε γανωμένο καζάνι για να βγάλει όλη τη λιπαρή βρομιά του, τη “σαρβιά”. Ανακάτευε μέσα στο νερό της σαβριάς σκόνη μαστίχα, βασιλικό και στουμπισμένο ένα χόρτο, ένα βότανο που τόλεγαν “γκαστρώχορτο” και το μάζευαν από τα γιούρτια της αυλής, τους περιβολόκηπους όπου φύτρωνε δίπλα και ανάμεσα στις περιφράξεις, στους “πλοκούς”, είχε γεύση πικρόξυνη, ήταν σκληρό και δεν το βοσκούσαν τα ζώα. Μάζευε τη σαβριά, αφού τη στράγγιζε με την τσαντίλα, σε τρία οκάρικα μπουκάλια και τα έδινε στη νύφη που έπρεπε να πιει μέσα σε έναν μήνα χωρίς να καταναλώσει άλλα υγρά. Αυτονόητο ήταν η υποψήφια έγκυος να αδυνατίσει πάρα πολύ και αυτό περίμεναν όλοι σαν αρχή να γίνει και ήλπιζαν ότι θα έλθει και το “γκάστρωμα που όμως τις περισσότερες φορές δεν έρχονταν και έμεινε στο σόι η μομφή και η ντροπή της κ΄σίρας νύφης. Τέτοια όμως περιστατικά ήταν πολύ σπάνια στη μικρή πρωτόγονη κοινωνία του χωριού.
Το σύνολο σχεδόν των παντρεμένων νέων ζευγαριών αποκτούσαν γρήγορα παιδιά και μάλιστα πάρα-πολλά.